

מקדש ובית עולמים

עזריה אריאל ירושלים

א. לפני התשמ"ז שנה
אלוקים ברא העולם
גן ועדן נתן לאדם מתנה
האדם שמח וקבלם.

ה. העם הזה עתיד לגדול
להביא העולם לשלמות
יבואו ימים והחטא יחדול
ייפסקו הרשע והבהמות

ב. אך האדם חטא
טעם מעץ אסור
בעולם יש חטא מעתה
יש בו פגם וחסור

ו. אך כדי ליצור עולם מושלם
צריך גם ארץ ותורה
בסיני קבלו המצוות כולם
במחנם משכן אל גדול וגורא

ג. דור הולך ודור בא
מבול ומגדל בבל
נשמת היקום זועקת בקרבה
העולם שמם ואבל

ז. לארצה מגיעה האומה
ברשע נלחמת קשות
את עמי כנען – שפלי נשמה
מורישים אותם ומחלקים נחלות

ד. אך הנה צמח העם
זרע אברהם ושם
על העמים נפל מוראם
והמה יראי השם

ח. נפל העם בחטא
ובאים אויבים מציקים
שופטינו קמים, יוצאים למלחמות
האויבים כולם מסתלקים

ט. אבל זה אינו המצב הרצוי
עדיין חסר פה מקדש
לא עוד במשכן קורבנות לריצוי
משכן ה' מחודש.

י. לא הרבה חסר לשלמות
רק העם עוד מקטיר בבמה
חסרון של איסור שחוטי חוץ
מביא לצרה איומה

יא. דורות עוברים, חולפים מהרה
בממלכה נעשים שינויים
חוטא שוב העם ובאה מארה
אזי – בנחלתך באו גויים

יב. חרב מקדש א"ל, העם גולה
שנים עשר השבטים באשור
אך ה' ברחמיו העם מעלה
וכורש נותן האישור

יג. מקדש נבנה, לווים בשירה
לא עוד בנהרות בבל
אך נדחים עדיין שבטים עשרה
עליהם עוד העם אבל

יד. עברו ימים, חלפו שנים
ההיסטוריה זריזה היא מאוד
ימי הפרסים וגם יוונים
בהם קם מתתיהו למרוד

טו. ושוב נפל יהודה ושלטון בטל
בארץ שולטים קציני סדום
עם אכזר השלטון נטל
רומא, שעיר, ואדום

טז. גלות נוספת, פיזור, חורבן
אך עלינו חסד ה' מסוכך
ואמר כל לב יהודי נאמן
ירושלים – אם אשכחך.

יז. ונשמת העולם כואבת פצועה
חווה היא בטבח בנים
נאנקת, סובלת, בבכי גועה.
וכך חולפים מאות שנים.

יח. גרושים פוגרומים, עלילות ושחיטות
במשך שנות אלפיים
זקנים וילדים, הארבע מאות
על קידוש שם שמים.

יט. ולפני שנות דור קם צורר וטמא
זרע עמלק הרשע
השמיד, בעזרת הנילוים עמו,
ששה מליון איש ואשה.

כ. מרובים מכל אשר באלפיים שנה
איבדנו בשש שנות אימה
אך על אף גרמניה, ואפר כבשנה
לא אבדה קיימת היא האומה

**כא. עם ישראל, עם הסגולה
שבע יפול וקם
יעמוד ויצפה ליום גאולה
יום שילם ונקם.**

**כה. האם לא ציפה ההר המשמים
שבתום שנות האלפיים
יוקם בו מזבח, וכבש תמים
יוקרב בשחר ובין ערביים?**

**כב. משנת תש"ה עד שנת תש"ח
החל המאבק לתקומה
מזנק העם מעומק שנות המחשך
אל תחילתה של תחית האומה**

**כו. מי נטל על עצמו אחריות נוראה
לתת צו התקדמות לאחור,
להחמיץ שעה כה נדירה,
ובבית מקדשינו לסחור?**

**כג. באייר תש"ח התחדש העולם
וקמה מדינת ישראל
ושבו אחים רבים לגבולם
אך עיר קדשונו... ביד ישמעאל**

**כז. הר הבית עודו בידינו
ועוד לא הוחמצה השעה
על כתפינו המשימה – לעשות את חלקינו
בגאולה ההולכת קמעה קמעה**

**כד. תשע עשרה שנה הלב נכסף
וביום כף חית בחודש
התקדמה הגאולה שלב נוסף
וצבא ישראל – בתוככי עיר הקודש**

**כת. וקרב העולם והולך לביאת הגואל
בבנין ציון במהרה ובירושלים ננוחם
וישמע קול גדול בבית ישראל
"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".**